

PEYGAMBERLER ARASINDA ÜSTÜNLÜK VAR MI? (2)

(...düenden devam)

Yalnız şefâat hakkında rivayet edilen hadîslerin, âhiret gününde hiçbir şefaatin olmayacağını; herkesin, yaptığı için karşılığını göreceğini vurgulayan Bakara 48'nci ve 254'ncü âyetlere ve benzerlerine aykırı görüldüğü gibi Hz. Peygamber (s.a.v.)'in bilinen tevâzu'una da aykırıdır. Kaldı ki bu rivayetlerin cümlelerinde de çelişki açıktır. Zira Hz. Peygamber hem Âdem oğlunun efendisi ve en iyisi olduğunu, kıyâmet gününde bütün peygamberlerin kendi bayrağı altında toplanacaklarını söylüyor, hem de *"yine övünmem "* diyor. Eğer bu söz övünme değilse artık övünme nasıl olur? Peygamber (s.a.v.) böyle çelişkilerden uzaktır. Kur'ân'ı Kerîm'de ve kendisinin gerçekten Kur'ân'ın ruhuna uygun olan sağlam sözlerinde onun daima öteki peygamber kardeşleriyle beraber olma arzusunda bulunduğu ifade edilmektedir:

Onların arkadaşlığı ne güzeldir!"

(Nisâ: 69),

"De ki: 'Ben de sizin gibi bir insanım. Bana, Tanrınızın bir tek Tanrı olduğu vahyediliyor.' "

(Fussilet: 6; Kehf: 110)

âyeti ile kendisinin de öteki insanlar gibi bir insan olduğunu, sadece kendisine vahiy geldiğini söylemesi emredilen Peygamber'in, kendisinin bütün insanoğullarının efendisi olduğunu söylemiş olması Kur'ân'ın ruhuna ve kendi tevâzu'una uymaz. Zira o

: "Ben Meryem oğlu İsmâ'ya, dünyâda da, âhirette de insanların en yakınıyım. Peygamberler baba bir kardeşlerdir, anneleri ayrıdır. Dinleri birdir."

(Buhârî, Enbiyâ, b. 48; Müslim, Fedâil: 145)

"Siz beni, Hıristiyanların, Meryem oğlu İsmâ'yı abartılı övmeleri gibi abartarak övmeyin. Sadece 'Allah'ın kulu ve Elçisi' deyin."

(Buhârî, Enbiyâ, b. 48; İbn Hişâm: 2/658)

Özellikle şu olay, Hz. Peygamber'in tevâzuunu ve âhirete ilişkin gaybı bilmediğini açıkça göstermektedir: *"Osmân ibn Maz'ûn ölünce bir kadın (veya Osman'ın karısı): 'Cennet sana kutlu olsun ey Maz'ûn oğlu!' demiş. Allah'ın Elçisi ona kızgın bakarak: 'Nereden biliyorsun (onun cennete gideceğini)?' demiş. Kadın: 'Ey Allah'ın Elçisi, senin süvârin ve arkadaşındır. 'demiş. Allah'ın Elçisi (s.a.v.): 'Vallahi ben Allah'ın Elçisiyim, buna rağmen bana (bir rivayete göre bana ve ona) ne yapılacağını bilmem!' buyurmuş. Bunun üzerine halk, 'Osman'ın hâline acımışlar.'" (Buhârî, Cenâiz: 3, Ta'bîr: 13; İbn Hanbel, Müsned: 1/237, 335).*

Hz. Peygamber'in bu sözü, *"De ki: 'Ben türedi bir peygamber değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben ancak bana vahyolunana uyuyorum'."*

(Ahkaf: 10)

meâlindeki âyete uygundur. Şimdi o, ne kendisine, ne de zâhid sahâbî-lerinden Osmân ibn Maz'ûn'a ne yapılacağını bilmediğini söylediğine göre başkalarına da ne yapılacağını bilmez. Onun bildikleri, kendisine vahyedilenlerdir. Onun, peygamberlerin kendi bayrağı altında toplanacaklarına, bütün insanların efendisi olduğuna dair Kur'ân'ı Kerîm'de hiçbir âyet ve işaret yoktur. Gerçeği Allah bilir.
